

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse og af den grundlæggende ret til god forvaltning og til begrundelse, idet den anfægtede afgørelse ikke er begrundet
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse og ret til at blive oplyst om klageadgang, idet der ikke er givet oplysning om mulig klageadgang
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til aktindsigt i dokumenter
8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til aktindsigt i dokumenter og af proportionalitetsprincippet, idet der ikke er blevet givet i det mindste delvis aktindsigt i de akter, som der blev fremsat begæring om aktindsigt i
9. Niende anbringende om en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF ved den praktiske forhindring af muligheden for, at sagsøgeren efterprøver kartelretlige krav på skadeserstatning og i givet fald gør sådanne krav gældende
10. Tiende anbringende, der gøres gældende subsidiært, om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til, at der udarbejdes en ikke fortrolig affattelse af Kommissionens afgørelse i kartelsag AT/39914 — EIRD og af indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag (forordning (EF) nr. 1049/2001 og artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾)

I denne sammenhæng har sagsøgeren anført, at betingelserne for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, som kunne begrunde, at de dokumenter, som sagsøgeren havde fremsat begæring om aktindsigt i, ikke blev offentliggjort for sagsøgeren, ikke forelå.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 2. november 2015 — LL mod Parlamentet

(Sag T-615/15)

(2016/C 027/84)

Processprog: Litauisk

Parter

Sagsøger: LL (Vilnius, Litauen) (ved advokat J. Petrulionis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 af 17. april 2014 og debetnota nr. 2014-575, der den 5. maj 2014 er vedtaget med hjemmel i denne afgørelse, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

Betalingsens rigtighed samt gyldigheden og lovligheden af tilbagesøgningen heraf

Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentets generalsekretær i afgørelse D(2014) 15503 fuldstændigt ubegrundet og ulovligt afgjorde, at beløbet på 37 728 EUR uretmæssigt var blevet udbetalt til sagsøgeren, og på ubegrundet og retsstridig vis i henhold til artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 80 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen instruerede Europa-Parlamentets regnskabsfører om at tilbagesøge beløbet på 37 728 EUR fra sagsøgeren, og om i overensstemmelse med den foreskrevne procedure at underrette sagsøgeren herom ved debetnota nr. 2014-575.

Europa-Parlamentets generalsekretær tog efter sagsøgerens opfattelse alene følgende to forhold i betragtning: OLAF's rapport og den omstændighed, at sagsøgeren ikke havde fremlagt bevis for, at betalingen blev anvendt til det tilsigtede formål. Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at der ikke blev indhentet oplysninger, som bekræfter, at han i strid med artikel 14 i regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer anvendte betalingen til andre end det tilsigtede formål.

Forældelsesfristen og anvendelsen af princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at den i finansforordningens artikel 81 og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen fastsatte forældelsesfrist ikke blev overholdt i Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 eller i debetnota nr. 2014-575, og at kravene til princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke blev opfyldt.

Efter sagsøgerens opfattelse forsinkede de relevante EU-institutioner på ubegrundet og urimelig vis samt i urimelig lang tid udøvelsen af deres beføjelser og vedtagelsen af de relevante afgørelser. Sagsøgerens rettigheder — herunder retten til forsvar og den korrekte gennemførelse heraf — blev herved krænket, idet sagsøgeren henset til det lange tidsrum mellem de undersøgte forhold og vedtagelsen af de relevante afgørelser objektivt blev frataget muligheden for at forsvare sig selv mod de fremsatte beskyldninger, fremlægge beviser og træffe alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det undersøgte forhold ville blive afgjort på retfærdig vis.

Sag anlagt den 3. november 2015 — Transtec mod Kommissionen

(Sag T-616/15)

(2016/C 027/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Transtec (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen